

Enkele opmerkingen omtrent het verband van besnijdenis en doop

Die wel is gedood in het vlees, maar levend gemaakt door den Geest, 1 Petrus 3:18b.

Geachte lezer, al het zijn sluit alle schijn buiten, al het recht gebruik sluit het misbruik buiten. Daarom is het beter te spreken van wat het is dan wat het niet is, van wat Gods Woord zegt over het recht gebruik van de doop dan te spreken wat de mensen en de traditie der kerken er naar verloop van tijd van gemaakt hebben. Het heeft er alles mee te maken hoe wij het aardse volk Israel zien. Israel kunnen wij beschouwen als een wijngaard waarin God bijzonder heeft willen werken, hierin was Israel een type van de kerk uit de heidenen. Maar Israel kunnen wij nog veel beter beschouwen als geheel volk waarin zij een type was van het geestelijk verkoren Israel. Dit gehele volk was de bedding van het Heil in Christus Jezus Die uit dit volk geboren is geworden, gelijk Hij door Goddelijke openbaring geestelijk uit/in Zijn geestelijk verkoren Israel geboren wilde worden. Beide volkeren hebben dezelfde vader der besnijdenis, dengenen namelijk, die niet alleen uit de besnijdenis zijn, maar die ook wandelen in de voetstappen des geloofs van onzen vader Abraham, hetwelk in de voorhuid was. Want de belofte is niet door de wet aan Abraham of zijn zaad geschied, namelijk, dat hij een erfgenaam der wereld zou zijn, maar door de rechtvaardigheid des geloofs. (Rom. 4:11-14) En Ik zal Mijn verbond oprichten tussen Mij en tussen u, en tussen uw zaad na u in hun geslachten, tot een eeuwig verbond, om u te zijn tot een God, en uw zaad na u. En Ik zal u, en uw zaad na u, het land uwer vreemdelingschappen geven, het gehele land Kanaan, tot eeuwige bezitting; en Ik zal hun tot een God zijn. (Gen. 17:7-8) Beiden volkeren kenden dezelfde besnijdenis door het stenen mes der gerechtigheid, dezelfde verlossing door het bloed des Lams en de wolkkolom des Geestes, dezelfde doop, dezelfde heiliging, dezelfde Leidsman, dezelfde vijanden en verdrukkingen, dezelfde erfenis en hetzelfde thuiskomen. Het ene volk naar het aardse, het andere volk naar het geestelijke. Vanuit deze beschouwing kunnen we zeggen dat:

1. De besnijdenis, ofwel de doding van het vlees wat vrucht voortbracht, was het leven onder de ceremoniën der wet (Rom. 2:25, Gal. 5:3). De vrouw in Israel werd niet besneden omdat zij alleen vruchten kon dragen uit haar man. Omdat het geestelijk verkoren Israel de bruidskerk van Christus is, en derhalve uit mannen en vrouwen bestaat, kan ook zij alleen vruchten dragen door geloofsgemeenschap met haar Tweede Man, Rom. 7:4b. De bruid van Christus is besneden door de besnijdenis van haar Bloedbruidegom Jezus Christus krachtens Zijn verwerving van haar Heil (Kol. 2:11), en krachtens toepassing door een geestelijke besnijdenis zonder handen geschiedt door God den Heilige Geest (Kol. 2:12-13), zijnde met Hem begraven in den doop...etc. Derhalve mocht geen onbesnedene eten van het vlees van het onschuldig geslachte paaslam tot vereniging, Ex. 12:44,48, Joh. 6:53-57. Het bloed van het geslachte Lam en het water in de wolkkolom hebben Israel uitgeleidt in vrijheid, vergelijk Efeze 1:13.
2. De apostel zegt in Gal. 5 vers 3 het volgende: En ik betuig wederom een iegelijk mens, die zich laat besnijden, dat hij een schuldenaar is de gehele wet te doen. De Galaten waren geestelijk besneden door een besnijdenis zonder handen geschiedt, dit is het

hartverscheurende berouw over de bedreven zonden, gewerkt door God de Heilige Geest, dit was de éénplantwording met Christus in Zijn vloekdood, en zij waren opgestaan uit die kruisdood opgestaan door de verworven Geest van Christus (Rom. 8:9-11). Wij zijn dan met Hem begraven, door den doop in den dood, opdat, gelijkerwijs Christus uit de doden opgewekt is tot de heerlijkheid des Vaders, alzo ook wij in nieuwigheid des levens wandelen zouden. Want indien wij met Hem één plant geworden zijn in de gelijkmaking Zijns doods, zo zullen wij het ook zijn in de gelijkmaking Zijner opstanding. De doding van Christus wees op Zijn besnijdenis waarin Zijn vlees gedood werd door afsnijding, en de opstanding van Christus zag op de doop in Zijn verworven Geest....lees hier in 1 Korinthe 12 vers 13: Want ook wij allen zijn door één Geest tot één lichaam gedoopt; hetzij Joden, hetzij Grieken, hetzij dienstknechten, hetzij vrijen; en wij zijn allen tot/in één Geest gedrenkt. De ondergang in het doopwater ziet dus wezenlijk op de besnijdenis (=geestelijke afsnijding), ofwel het verlies van mijn bestaan en de doding van mijn eigengerechtigheid voor God, en de verrijzing uit het badwater ziet op de levendmaking door de verworven Geest van Christus. In de doop zien we dus wezenlijk de vervulling van het Oude Testament door het offerbloed van het Lamme Gods en de verworven Geest van Christus in het Nieuwe Testament. Het oude leven onder de wet is voorbijgegaan, ziet, het is in Hem alles nieuw geworden onder een vervulde en volmaakte wet die der vrijheid is, Jac. 1:25.

3. Derhalve liet Christus Zich besnijden én dopen, om een Middelaar te zijn voor Zijn verkoren kinderen uit Jood en heiden. Bij Zijn besnijdenis vloede het bloed der verzoening over Zijn geestelijk verkoren zaad, en bij Zijn doop ontving Hij de Geest der vernieuwing als een verwervende Middelaar voor Zijn verkoren zaad.....dit geschiedde alzo bij het Voorwerp des geloofs die deze uitwendige tekenen zou gaan verdienen en verwerven door Zijn enig zoenoffer opdat door Zijn dood Gods kinderen konden erven, Hebr. 9:14-17. En daarom is Hij de Middelaar des nieuwen testaments, opdat, de dood daartussen gekomen zijnde, tot verzoening der overtredingen, die onder het eerste testament waren, degenen, die geroepen zijn, de belofenis der eeuwige erve ontvangen zouden. Want waar een testament is, daar is het noodzaak, dat de dood des testamentmakers tussen kome; Want een testament is vast in de doden, dewijl het nog geen kracht heeft, wanneer de testamentmaker leeft.
4. Bij Zijn verkoren kinderen vergaderd uit Jood en heiden (als zijnde de onderwerpen des geloofs), geschiedt dit wezenlijk niet anders.....maar dan alleen geestelijk door de toepassing van Zijn verworven Geest. Lees hier in Kol. 2 vers 11-14: "In Welken gij ook besneden zijt met een besnijdenis, die zonder handen geschiedt, in de uittrekking van het lichaam der zonden des vleses, door de besnijdenis van Christus; Zijnde met Hem begraven in den doop, in welken gij ook met Hem opgewekt zijt door het geloof der werking Gods, Die Hem uit de doden opgewekt heeft. En Hij heeft u, als gij dood waart in de misdaden, en in de voorhuid uws vleses, mede levend gemaakt met Hem, al uw misdaden u vergevende; Uitgewist hebbende het handschrift, dat tegen ons was, in inzettingen bestaande, hetwelk, zeg ik, enigerwijze ons tegen was, en heeft datzelve uit het midden weggenomen, hetzelve aan het kruis genageld hebbende." Hier zegt de apostel zeer duidelijk dat de geestelijke besnijdenis zonder handen geschiedt....ziet op

het begraven zijn met Hem in de doop, dit is de ondergang in het doopwater. De opgang uit het doopwater is door het geloof der werking Gods in Jezus Christus, Die Hem uit de doden heeft opgewekt.

5. Derhalve stroomde er bloed en water uit zijn zijde toen Hij doorstoken werd, (Joh. 19:34), het was volbracht voor de verkorenen Gods uit Jood en heiden. Het bloed van de besnijdenis en doding van het vlees tot verzoening, en het water des Geestes tot vernieuwing en levendmaking. Het is me alleen nog onduidelijk waarom de volgorde van bloed en water in 1 Joh. 5:6 is omgedraaid: Deze is het, Die gekomen is door water en bloed, namelijk Jezus, de Christus; niet door het water alleen, maar door het water en het bloed. En de Geest is het, Die getuigt, dat de Geest de waarheid is. Misschien ziet dit op de komst van Zijn verworven Geest door vernieuwend berouw hetgeen de kracht van de heiligmaking is en de dagelijkse verzoening. In de rechtvaardiging was derhalve de volgorde bloed en water, maar in de heiliging water en bloed.
6. Ook het aardse bondsvolk Israel werd verlost door bloed en water, het bloed (der verzoening) en het water waardoor zij droogvoets heentogen (tot vernieuwing). Dit was de weg voor Israel naar de vrijheid, maar ook de weg tot de berg Sinai alwaar zij een stenen wet ontvingen die gelegd werd in de ark des verbonds, (de letter der stenen wet doodt maar de Geest van Christus maakt levend, 2 Kor. 2:3,7, Rom. 7:6) en tot het drinken uit de steenrots en het dagelijks eten van het hemels manna in de woestijn. In de woestijn werd Israel onder de wolkkolom en vuurkolom nader onderwezen in haar verlossing gelijk het geestelijk verkoren Israel, ook weer door bloed en water bij het koperen brandofferaltair en het koperen wasvat....dewelke de toegang in de voorhof waren tot de onderhouding des geestelijken levens.....door brood en de zevenarmige kandelaar (=het levende Woord Gods).....het reukofferaltair was de lieflijke vrucht van deze onderhouding.
7. Geen onbesnedene mocht in het diensthuis eten van het geslachte paaslam (Ex. 12:44,48), Israels besnijdenis geschiedde dus voor haar doop door het water van de Rode Zee. Zo ook bij het geestelijk verkoren Israel. Toen Christus op zijn 30^e levensjaar (en niet als kind of zuigeling) werd gedoopt, ontving Hij de Heilige Geest van Zijn hemelse Vader die uitging van de Vader en van Hemzelf. Hier werd Hij ambtelijk gezalfd en gedrenkt in de Heilige Geest Die Zijn drievoudig ambt vruchtbaar maakte. Ik spreek met opzet ambtelijk, want Hij is wezenlijk nooit zonder de Geest Gods geweest. Daarnaast had Hij de Geest zonder mate als Zijnde het Voorwerp des geloofs, en Zijn verlost volk heeft de Geest met mate als Zijnde de onderwerpen des geloofs. Toepassing: Na Zijn doop begon Christus van Zijn hemelse Vader publiek te getuigen en werd vruchtbaar voor zieken, kranken en verloren zondaren, zo ook bijv. bij de Samaritaanse vrouw toen zij geestelijk besneden (ondergang) en gedoopt/gedrenkt werd (opgang) in de Geest van Christus. Lees hier haar getuigenis: Komt, ziet een Mens, Die mij gezegd heeft alles, wat ik gedaan heb; is Deze niet de Christus? (Joh. 4:29) Door haar getuigenis gingen velen tot Jezus.

8. Wanneer we dan dus letten op de doop van de Heere Jezus, en op de handelingen der apostelen, dan komt de doop telkens ter sprake bij het ontvangen van de Heilige Geest, of bij de schenking of planting des geloofs door God den Heilige Geest, of bij de afwassing/vergeving der zonden. Het is waar dat bijv. Simon de tovenaer ook zijn geloof beleed en vervolgens gedoopt werd, maar dit geeft heel duidelijk aan dat Filippus de diaken geen hartenkenner en nierenproever was. Maar hij had wel een les geleerd, want later zegt hij tegen de moorman uit Candacé die gedoopt wenste te worden dat het alleen geoorloofd was indien hij van ganser harte in Christus Jezus geloofde. Deze uitspraak van Filippus zouden we ook om kunnen draaien, waardoor het als volgt klinkt: Indien gij niet van ganser harte gelooft, zo is het niet geoorloofd dat men u dope. Telkens komt in Gods Woord het geloof voor het teken van de uitwendige doop. Dat is dan welteverstaan het geloof in Gods heilige wet (=besnijdenis, afsnijding of ondergang), waaraan het geloof in de toegepaste belofte des Evangeliums (inlijving en opstanding) onlosmakelijk verbonden is.
9. Misschien verstaan we nu de tekst uit Rom. 4 vers 11-13 wat beter, alwaar het volgende geschreven staat: “En Abraham heeft het teken der besnijdenis ontvangen tot een zegel der rechtvaardigheid des geloofs, die hem in de voorhuid was toegerekend; opdat hij zou zijn een vader van allen, die geloven in de voorhuid zijnde, ten einde ook hun de rechtvaardigheid toegerekend worde; En een vader der besnijdenis, dengenen namelijk, die niet alleen uit de besnijdenis zijn, maar die ook wandelen in de voetstappen des geloofs van onzen vader Abraham, hetwelk in de voorhuid was. Want de belofte is niet door de wet aan Abraham of zijn zaad geschied, namelijk, dat hij een erfgenaam der wereld zou zijn, maar door de rechtvaardigheid des geloofs.” Kort en eenvoudig samengevat wil dit zeggen dat Abraham de vader aller gelovigen was, die vergaderd waren uit Jood en heiden.
10. Lees in het vervolg hierop deze tekst uit Galaten 3 vers 23-29: “Doch eer het geloof kwam, waren wij onder de wet in bewaring gesteld, en zijn besloten geweest tot op het geloof, dat geopenbaard zou worden. Zo dan, de wet is onze tuchtmeester geweest tot Christus, opdat wij uit het geloof zouden gerechtvaardigd worden. Maar als het geloof gekomen is, zo zijn wij niet meer onder den tuchtmeester. Want gij zijt allen kinderen Gods door het geloof in Christus Jezus. Want zovelen als gij in Christus gedoopt zijt, hebt gij Christus aangedaan. Daarin is noch Jood noch Griek; daarin is noch dienstbare noch vrije; daarin is geen man en vrouw; want gij allen zijt een in Christus Jezus. En indien gij van Christus zijt, zo zijt gij dan Abrahams zaad, en naar de belofte erfgenamen.” Deze woorden spreken van het aardse bondsvolk Israel en van het geestelijk verkoren Israel. De reformatoren hebben altijd gehuiverd om van de heilshistorie een stondelijke heilsweg te maken. Dit kwam omdat men de kerk uit de heidenen in de plaats van Israel was gaan beschouwen.....de zgn. vervangingsleer.
11. Maar ook deze tekst uit de Rom. 6 vers 3-7, die ons de geestelijke betekenis van de doop voorstelt: Of weet gij niet, dat zovelen als wij in Christus Jezus gedoopt zijn, wij in Zijn dood gedoopt zijn? Wij zijn dan met Hem begraven, door den doop in den dood, opdat, gelijkwijs Christus uit de doden opgewekt is tot de heerlijkheid des Vaders,

alzo ook wij in nieuwigheid des levens wandelen zouden. Want indien wij met Hem een plant geworden zijn in de gelijkmaking Zijns doods, zo zullen wij het ook zijn in de gelijkmaking Zijner opstanding; Dit wetende, dat onze oude mens met Hem gekruisigd is, opdat het lichaam der zonde te niet gedaan worde, opdat wij niet meer de zonde dienen. Want die gestorven is, die is gerechtvaardigd van de zonde.

12. Want Christus heeft ook eens voor de zonden geleden, Hij rechtvaardig voor de onrechtvaardigen, opdat Hij ons tot God zou brengen; **Die wel is gedood in het vlees, maar levend gemaakt door den Geest**; In Denwelken Hij ook, henengegaan zijnde, den geesten, die in de gevangenis zijn, gepredikt heeft, Die eertijds ongehoorzaam waren, wanneer de lankmoedigheid Gods eenmaal verwachtte, in de dagen van Noach, als de ark toebereid werd; waarin weinige (dat is acht) zielen behouden werden door het water. Waarvan het tegenbeeld, de doop, ons nu ook behoudt, niet die een aflegging is der vuiligheid des lichaams, maar die een vraag is van een goed geweten tot God, door de opstanding van Jezus Christus; (1 Petrus 3:18-21). Wanneer Gods verkoren volk in de volheid des tijds in de toepassing des Heils één plant met Christus wordt door de geestelijke doop in Zijn kruisdood (Rom. 6:3-8) worden zij met Hem gedood in het vlees, en vervolgens één plant met Hem door Zijn opstanding levend gemaakt door den Geest, Rom. 8:9-11, Gal. 4:5-7.
13. Voor wat betreft de kinderen (en géén zuigelingen) die in het Nieuwe Testament gedoopt werden, dat waren de kinderen van de stokbewaarder en van Stephanus. Van de kinderen van de stokbewaarder staat geschreven dat zij met hun vader gelovig aan God geworden waren. Het geloven *aan* God wil hier mijns inziens *in* God betekenen, anders heeft hun vader die ook *aan* God geloofde evenwel ook nooit *in* God geloofd. (Hand. 16:34) De profetie van de apostel Petrus op de Pinksterdag: “Want u komt de belofte toe en uw kinderen”, is waarheid geworden ofwel vervuld aan de gelovige kinderen van Stefanus en van de stokbewaarder. Dit is door de eeuwen heen telkens gebleken, God werkte als een rode draad dwars door de geslachten heen waarin hij Zijn verkoren volk had. Die geloofd zal hebben, en gedoopt zal zijn, zal zalig worden; maar die niet zal geloofd hebben, zal verdoemd worden, Markus 16:16. Weet u waarom de kinderen van Stefanus de diaken gedoopt werden, 1 Kor. 1:16...?? Niet omdat zij naar 1 Kor. 7:14 in hun vader geheiligd waren, maar temeer omdat de kinderen van een ouderling en/of een diaken, naar de verordening van de apostel Paulus in Titus 1 vers 6, gelovig dienden te zijn. Daarnaast lezen we in 1 Kor. 16:15 dat de huisgenoten van Stefanus zichzelf de heiligen ten dienste hebben geschikt, waaruit bleek dat zij gelovigen waren. In Hand. 16:14 zegt de apostel Paulus dat Lydia een vrouw was die God vreesde, en dat zij gedoopt werd én haar huis. Hand. 16 vers 40 leert ons dat deze huisgenoten broeders (in de Geest) waren, die door de apostel werden vertroost.
14. Conclusie: Het is dus de dwaasheid gekroond om te stellen dat de doop in de plaats van de besnijdenis gekomen is. Heel kort samengevat komt het verband van de besnijdenis en de doop hierop neer: **Maar nu zijn wij vrijgemaakt van de wet, overmits wij dien gestorven zijn, onder welken wij gehouden waren; alzo dat wij dienen in nieuwigheid des geestes, en niet in de oudheid der letter, (Rom. 7:4-6).** Die geloofd zal

hebben, en gedoopt zal zijn, zal zalig worden; maar die niet zal geloofd hebben, zal veroemd worden, (Markus 16:16). Verder leert Gods Woord alleen een verbond met het aardse bondsvolk Israel, en een geestelijk verbond met het geestelijk verkoren Israel. De zaligheid is uit de Joden, omdat Christus uit het volk der Joden geboren werd, maar ook in de harten der geestelijk verkoren Joden (Openb. 12:1-6). De geestelijk verkoren Joden vergaderd God uit Jood en heiden, ofwel uit de wijngaard van het aardse Israel en uit de wijngaard der heidenen door het gepredikte Woord Gods. De heidenen zijn als wilde takken ingelijfd in de vijgenboom, en dat is Israel.....door het getuigenis en de prediking der bekeerde Joden. Zing vrolijk, gij onvruchtbare, die niet gebaard hebt! (dit was de verkoren Kerk uit de heidenen) maak geschal met vrolijk gezang, en juich, die geen barensnood gehad hebt! want de kinderen der eenzame zijn meer, dan de kinderen der getrouwde (= de verkoren Kerk uit de Joden), zegt de HEERE. (Jes. 54:1)

Geliefde vrienden, heel de schepping en het hele wereldgebeuren draait om het aardse en het geestelijke bondsvolk Israel. Graag ontvang ik een reactie uwerzijds, met een verwijzing of verdediging richting de kinderdoop. Ik kan het niet vinden, ook geen verbondsteken aan de kinderen der gelovige ouders in het NT. De kinderen zijn wel geheiligd in hun godvrezende ouders, dat is afgezonderd van de wereld en delen in hun zegeningen....zoals Ezaü en Ismael deelden in de zegeningen van hun godvrezende ouders....maar evenwel toch verloren gingen (Rom. 9:13-16). Naar mijn bescheiden mening leert Gods Woord alleen een geloofsdoop, in deze lijn preekte Johannes de doper ook de doop der bekering tot vergeving der zonden (Mark. 1:4, Luk. 3:3, Hand. 13:24, Hand, 19:4). Een ieder die zich bekeerde en in Christus Jezus geloofde, werd door Johannes in de Jordaan gedoopt.

Hartelijke groet,
D.J. Kleen